

அறிவேர்

பக்கம்

ஆவணி- 98.

அறநெறி.

கூடித் தவிர்ப்பது எப்பொழுதும் வாய்க்கு தீரக்கூடிய நிற்கின்றது. ஆதலால் தான் அகல் செல்லும் கயல் தவறுவதில்லை. மன்குறுகிய உள்வாய் அகலாவிய தீரக்கூடிய இடத்தும் வாயில் புற்று ஆகிய அமுத்தத்தல் அவன் வந் தவந் செயமாப்பான்.

(இயக்கூற்றார்-அழகம் வக்கும்)

நல்லன செய்க.

உலகாவர் எப்படியும் முன்னுக்கு வருவர் இது நிபதி. இன்று பெருமையுடன் வாழ்பவர் எல்லோரும் ஒருமையுடன் உலகத்து உயர்ந்தவர்தான். அதுவரை அந்தில் நலம் அதனைக்காடு அழுக்காறு கொள்வதில் சம்பாடு இல்லை. உலகக்காயல் யாரும் முன்னுக்கு வருதல் இல்லை நல்ல நோதில் அவர் வீடு மிக்க எதில், அவர் சுற்றித் தீவனது பொதில், பொழுது சுதந்தது நறு நிழல். இவற்றிற்கு எல்லாம் காரணங்கள் உள்ளன. காரணம் இல்லாமல் காரியம் நிகழ்ந்து இல்லை. கருக் கொள்ளாமல் எதுவும் உருப்பெறுவது இல்லை சிந்தித்துப் பார். உன்னை நீ தீருத்கொள். நல்லதே செய்க நன்மையினைபாரும்.

(நுலாவார் செய்துனர்)

தனித்து நில்லுங்கள்.

உலகின் மகத்தான சாதனைகள் எல்லாம் சாதாரண திறமை மிகுந்தவர்களாலேயே பெரும்பாலும் சாதிக்கப்படுகிறது. அவர்களது வெற்றிக்கு காரணம் விபரமற்றதான். நோயற்ற முயற்சிய்தான். எதைக் கண்டும் சளைக்காத மனம். நெய்ந்து அந்தக் காரியத்தில் மீண்டும் மீண்டும் உயரவும் மனம் க்குவும். ஒரு காரியத்தில் வெற்றி தோல்வியைக் கருதாது நெய்ந்து ஈடுபட ஒரு மனம்க்குவும் தோலை ஒரு மன உறுதி தோலை.

(ம. டி. டி.)

ஒவ்வொருவரையும் விடா முயற்சிக்கு அடுத்தபடியாக அவர்ப் பற்றி நம்பிக்கை இருந்தது. கடைசியைத் தவிர்த்து நிற்கும் ஒரே தனிச்சரஸ் இருந்தது. அடுத்தவன் பெரியவன் என்று எண்ணத்தொடர் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களாக சிறைமயப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் தங்களைப் பற்றி மூடன் ஒப்பீடுக் கொண்டு அற்ப சந்தேகங்களுக்கிடையில் ஈடுபடுகிற அல்லது தங்களுக்குக்கிடங்கும் சாதாரண நிலைமற்ற அவர்கள் தங்களைப் பருவதில்லை. அவர்கள் பற்றித் தங்களை வாழுவதில்லை. தங்களுக்குத் தங்களை வாழ்கிறார்கள்.

நம்மில் பலர் பற்றித் தங்களை வாழ்கிறார்கள். அடுத்தவர் என்ன நினைப்பாரோ என்று கவலைப்படுகிறார்கள். நாம் சொல்வதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்களோ என்ற பயம் அவர்களை ஆட்டிப்படைக்கிறது.

ஏன் இப்படிச் செய்கிறார்கள்?

தன்னம்பிக்கையின்மையால். அவர்களுக்கு சுயமதிப்புக் கூடாது. தன்னையெற்றியக் கொள்வது இருக்காது. ஆகவே பிறரைச் சார்ந்து கொள்வது பெற முயல்கிறார்கள். இப்படி வாழ்க்கை நடத்தக் கூடாது. நாம் நமக்காக வாழவேண்டும்.

இவ்வாறு கிறிஸ்து சொன்னார் தனது பன்னிருண்டு சீடர்களுக்கு "எல்லா நாடுகளுக்கும் செல்லுங்கள். அவர்களுடன் கலந்து வாழுங்கள். அவர்கள் மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் மொழியிலேயே அவர்களுக்குப் புரியுமாறு உபதேசம் செய்யுங்கள். நல்லாந் காட்டுங்கள்" என்றார். அதனால் தான் கிறிஸ்துவ சமயம் உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் இன்று பரவியிருக்கிறது. பரவியிருக்கிறது.

பிறர் தரும் ஆசிரியைப் பிடிக்கும் என்று பயந்திருந்தால் மகத்தான காந்தி அவருடைய கைத்தொழில் இடுப்பில் சுற்றியிருக்க மாட்டார்.

தனித்து நின்றதான், தனிச்சரஸோடு நின்றதான் மகத்தான சாதனைகளும், மகத்தான புரட்சிகளும் உலகில் நிகழ்ந்திருக்கின்றன. சுயமாக சிந்தியுங்கள், தனித்து நல்லுங்கள். முதலில் எண்ணங்களில் புரட்சி நிகழட்டும்.

(தன்னம்பிக்கையும் உயர்தம் நெருங்கும்)

அடுத்த வீடு அன்னாசாரியா அவர் மனைவி அம்புகிளா என்ன பெய்றார்கள் என்று யாழ்து வீடு அழைப்பில் எல்லாம் தங்கள் வீட்டிலும் பெரிய கைனும் என்று ஆசைப்படும் பெண்கள் உலகில் அந் கம் அவர்கள் எல்லாம் சாத்தனம் இல்லாதவர்கள். சொந்தக் கற்பனை இல்லாதவர்கள். பிறகு ஆயோத்யை எதிர்பார்த்து ஏங்குவார்கள். பிறகு ஆயோத்யை மகிழ்ச்சி காண்பார்கள். பிறர் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத் துமாறு வீடு வீடுவார்கள்.

ஆழமுடையதாகச் சிந்தித்துப் பேசுக.

பேச்சில் ஆறம் இருக்க கைனும் அது சிந்தித்துப் பேசும் பேச்சில் சிந்திக்கும்

இதோ ஓர் உதாரணம் :-

சகுந்தலை தன் மகனுடன் துஷ்யந்தனுடைய அரசவைக்குச் சென்றாள். துஷ்யந்தன் "பெண்ணே நீ யார்? உன் கணன் யார்? இம்மையந்தன் யார்? இங்கு ஏன் வந்தாய்? என்றெல்லாம் வினாவினாவி.

அதற்கு சகுந்தலை சொன்ன விடை "மகனை பழதா! உன் தந்தையை வொங்கு" என்றாள். மனைவின் வினாவிய வினாக்கள் அந்த வைய்கும் இதில் விடையிருப்பதை ஆழந்து சிந்திப்பார்கள்.

(வாழ்கையில் முன்றை வாய்ப் வங்கு)

குறள் விளக்கம்.

"அன்புந் ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தாதுவரைப் பார்க்கு
இன்றி மனமயகு முன்று "

அன்பு, அறிவு, ஆராய்ந்து சொல்கின்ற சொல்வன்மை ஆகிய இவை தாது உரைப்பவர்க்கு இன்றியமையாத முன்று பண்புகளாம்.

(திருக்குறள்-682)

"எப்பொருள் யாய்நார் வாய்க் கேட்பிலும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு"

எந்தச் சொந்தியை யார் கூறுகேட்பாலும் கூறியவர் யார் என்று யாராகல் அப்பெய்தில் உள்ள உண்மையை ஆராய்ந்து அறிவதே சிறந்த அறிவாகும்.

(திருக்குறள்-429)

அருள் வாக்கு.

நெடுங்காடும் பரிகாரம், எதிர்காலத்து உத்தரவாதுமாகவும், தாழ்ந்தப் பதிகாரமாகவும் இருக்கிற விஷயம் என்று விஷயத்தில் பெரியவர்கள் மார்த்துப் பெண்ணை நிச்சயம் செய்கிறபடிதான் பிள்ளைகள் செய்யவேண்டும். ஆனால் அந்தப் பரிசுரையிழை முச்சு அக்கறையுடன் வந்திருக்கிற வரதட்சணைக் கொடுமைக்கு உபந்தையாக இருந்துவிடக்கூடாது. அப்பா, அம்மா சொற்படி கேட்பதோடு சமூகத்திற்கு செய்யவேண்டிய கடமையும் இருக்கிறதல்லவா? வரதட்சணை கேட்பால் கல்யாணத்துக்கு கண்டிப்பாக மறுத்துவிட வேண்டியது பிள்ளைகளின் கடமை.

இது குடும்பத்துக்கு, மதத்துக்கு, சமூகத்துக்கு, பெண் குலத்துக்கு எல்லாவற்றிற்கும் செய்கிற தொண்டு. இப்படியாக இளைஞர்கள் எல்லோரும் சபதம் செய்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

(ஸ்ரீ காஞ்சி சுயகிராடி பரமச்சார்ய சுவாமிகள்)

பழமொழி விளக்கம்.

“போட மறிந்து போ.”

பெருமையுடையவர்களுடன் போனது பெருமையுடும். அது அனை உயர்த்தும் வளர்ச்சிக்கும் வழி வகுக்கும் ஒளி பெற்றுத் தரத்தான். அந்த நம்பு வளர்ச்சினை போன்றது தீயவிராடு நம்பு தோன்றினை போன்றது.

மருத்துவம்.

வெதாவர்கள் வெக் வெக்கென்று இருநிச்சொல்லாடிருந்தால் வெங்காயத்தை வதக்கி கெல்லம் கலந்து கொடுத்தால் இருமல் சுமாராகும்.

இரவில் தூக்கம் வரவில்லையி என்று கவலைப்படாதீர்கள். வெங்காய ரசத்துடன் சம அளவு நீர் கலந்து குடித்துவிட்டுப் படுக்கை. அடுத்து தூக்கம் வரும் நிம்மதியாகத் தூங்கலாம்.

நல்வழி.

“மிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசங்கால்
இச்சை பல சொல்லி இடித்து உண்கை - சிச்சி
வழி வளர்க்கைக்கு மாணம் அழியாது
உயிர் விடுகை சால உறும்.”

உடைந்து உண்ணாமல் தீர்ப்பம் கைவிடுத்து மீசைபெடுத்து வாழ்வது இந்நாளைதான் இதைவிட இந்நாளை வாழ்க்கையும் இருக்கிறது. நல்ல நல்ல முறையில் இல்லறம் நடத்துவதே குடி வாழ்க்கை எனப்படும். ஓடுவதை நத்திச் சென்று அவரை முறையற்ற முறையில் பிடித்து போன்ற இச்சை வாழ்க்கைகள் பல பேசு, அவர்ப் போட்டு அவர் தரும் பொருளைக் கொண்டு குடித்தனம் செய்வது கேவலமானது ஆகும். வழிவழி வளர்ப்பதற்காக இப்படி மாணம் மரியாதையை விட்டு விடுவதா? இது மீசை எடுப்பதன்விட மீசைக் கேவலமான காரியம் ஆகும். உயிரைக் காப்பதற்காக மாணத்தை இழப்பதை விட, மாணத்தைக் காப்பதற்காக உயிரை இழப்பது மீசைக் கீழ்ப்படியாததும், மாணம் மரியாதையைப் போற்றிப் பாதுகாத்து உடைந்து உண்ண வேண்டும்.

பொறாமை.

நாம் ஓடு விஷயத்தை உரைக்கையது அசியும் நெடுங்காலமாக நாம் பொறாமையில் முழங்கி கிடக்கிறோம். இதற்கு ஏன் அதை மரியாதை க்கைக்கிறது? நான் ஏன் அதைப் பெறக் கூடாது? என்ற இவ்வுயிர்ப்பொறாமை நம் மனத்தில் நிறைந்திருக்கிறது. அவர் ஆராதனை நடக்கும் இடங்களில் கூட நாம் மற்றவர்களுக்கு முன் நிற்க விரும்புகிறோம். இதை விட கேவலமான அடிமை உணர்ச்சி கிறு என்ன இருக்க முடியும் இப் பொறாமையை அகற்ற வேண்டும். எல்லாரும் அதைப் செய்ய விரும்புகிறார்கள். ஓடுவதும் சேவை செய்ய விரும்புவதில்லை. முதலில் கிற்ப்படியாத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அழகுசூழல் அந்தரம் தானே வரும். முதலில் தெரிப்புகளாயிருக்கக் கூற்றாக் கொள்ளுங்கள். அதன் மூலம் தலைவராகும் தகுதி பெறுவீர்கள். பொறாமையை மனத்தில் விட்டு அகற்றினால், மனத்தான காரியங்களைச் செய்யக்கூடிய சக்தி உங்களுக்கு உண்பாகும்.

உலக நீதி.

பேச்சில் இருவரை உண்டு ஒன்று மாறுபடா பேச்சு, மற்றொன்று மாற்ற பேச்சு. யானில்லாதவற்றைப் போலவரை வீடுமர் அவர்வர்களை சென்றுகொண்டிருக்கக் கூடாது. தன் மானம் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். நாமும் மற்றவர்களை மதிக்க வேண்டாம். மற்றவர்களும் நம்மை மதிக்க வேண்டாம். நம்மை அன்புடன் வரவேற்று மதிப்பவருடைய விடங்குத்தான் நாம் செல்ல வேண்டும். நம்மை அன்புடன் படுத்துகின்றவர்களின், அமைதிக்கின்றவர்களின் வீட்டு வாசலைக்கூட மதிக்கக் கூடாது. பெரியவர்கள் அறிவிலும் அறியாதவர்களும் சிறந்து விளங்குவார்கள். அவர்களுடைய அறிவையும், ஆகியவையையும் பயனுடையவை ஆகும் எனவே பெரியவர்களின் சொற்களைக் கேட்டு அதன்படி நடக்க வேண்டும். அவர்களின் வாழ்க்கையை மதிக்கக் கூடாது. ஏதாவும் அமைதியாகக் கேட்டு ஆராய்ந்து போம். பணியை யவர்கள் முன்கூட்டிச் சொன்ன மட்பார்கள். அவரம்பட்டு ஆராயாமல் போம் குறைய் சொண்டவர்களை முன்கூட்டி அவ்வார்கள். போம் வீய்த் வினாவிற்குக் காரணமாகும். ஆகையால் முன்கூட்டி உடையவர்களோடு நட்புக் கொள்ளக் கூடாது.

எந்தப் பொருள் மதிப்பையும், அதை இழந்தால்ன்றித் தெரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை.

"இந்து மதத்தில் எந்த இசுரியம் கொள்வதற்கும் இயல்லை. இசுரியம் என்றால் ஏதோ தவறு மறைக்கும் முறைய்தான். அது மல்கின்றதற்கு அபாயமாம். குறிப்பித்தவர்களை.

அறிவுபூர்வமாக என்னக் முடியாது என்று ஏதாவம் இந்த உலகில் இல்லை. ஆதமீகத்தில் எந்த இசுரியம் வந்ததும் இருக்கக்கூடாது. அதுதான் இசுரியம் பொருள் அல்ல. அவர் மட்டப்பயலை வீட, சிறுவரின் வீட, குடியின வீட கொள்வதையாவை.

உலகியல் மல்கின்றவர்க இருக்கும் ஒருவன் குறுங்கு வந்தவர்களைக் கையாளுகிறான். ஆதமீகத்தில் மல்கின்றவர்க இருப்பவன் மதத்தின் பெயரால் இசுரியம் என்று சொல்லப்படுகதை நாடுகிறான்."

"ஒருங்கு தவறிய இடத்தில் யான் இருந்தாலும் மதிப்பைக் கூடாது"

"நல்ல மரங்கள் நல்ல கரையைக் கொடுக்கும். நல்ல மக்கள் நல்ல வறிய சொல்வார்கள்."

பொறுமையாக இருந்தால் தெய்வமாகலாம்.

முத்த அபயந்தவர்கள் எல்லாரும் கொஞ்சமான பயப்படிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பப்பாடு சொல்ல முடியாது அப்படிப் பாடுபட்டுத்தானா முத்த அபயன்கொண்டும் சுவமான வாழ் கையாதா? என்று ஓடுவர் கேட்பார்.

அதற்கு ஓர் உதாரணம் இதோ:-

சோவல் அச்சுள் ஓடுவர் இவ்வுழை முடிந்தபிறகு, சோவலின் கதவைப் பூட்டிவிட்டு தாமது விட்டிருந்த திரும்பச் சென்றகொண்டிருந்தார். அந்தக் சோவல் கட்டி முடிந்து ஓடு வரும் தான் ஆகியிருந்தது அன்றைய தினம் ஏதோ ஓடு வீசை நான். ஆதலால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வந்து அந்த ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனை வணங்கிச் சென்றார்கள்.

இவ் பன்னிரண்டு மணிப்பில், தரைமீட்டுந்து ஓர் அசுவமான கருமுரபான கல், இறைவனின் வீக்கிக்ஞைப் பார்த்து சிவ ஆரம்பித்தது.

"ஏ வீக்கிக்ஞை, உனக்கு நனைவிருக்கிறதா? இவ்ரு வறும்களுக்கு முன்பு நாம் இருவரும் ஒரே பாதையில்ல்தான் இருந்தோம். இன்று உன்னை ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வீட்டுந்து வணங்குகிறார்கள் ஆனால் என்னைக் காலால் மீதித்து வீட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். இங்கு வருகிறவர்கள், போகிறவர்கள் கால்களிலெல்லாம் நான் அடிபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறேன். இது என்ன நியாயம்?" என்று கேட்கது.

தெய்வ வீக்கிக்ஞை பதிலிப்ப சித்தப்படிபி பதில் கூறினது. "நன்கினை! நாம் இருவரும் ஒன்றாக வாழ்ந்தது எனக்கு நன்றாக நனைவிருக்கிறது. ஆனால் நீதான் நடந்ததை எல்லாம் மறந்து விட்டாய். அன்று ஒருநாள் ஸ்தபத் ஓடுவர் நாம் இருந்த இடத்திற்கு நான்கு ஆட்களுடன் வந்திருந்தார். அந்த ஆட்களில் ஒருவரை அடைந்து உன்னை உளியால் அடிக்கச் சொன்னார். ஓர் அடி அடித்தவுடனேயே நீ வீட்டுந் துண்டுகளாகச் சிதறிவிட்டாய்.

பிறகு அவர் என்னிடம் வந்து என்னையும் உளியால் அடிக்கச் சொன்னார். உளியின் அடி மனிரென்று என்மிது வீட்டு ந்தபிபது நான் அவைப் பொறுமையிபாடு தாங்கிக் கொண்டேன். அவைப் பார்த்து அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். என்மிது ஆட்வம் காட்டினார்கள். பிறகு ஸ்தபத்தின் நான்கு ஆட்களும் சரமாரியாக கடை இயக்களிலெல்லாம் அடித்தனர். அவர்கள் அடித்த அடிக்கையையும் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டேன். பிறகு என்னைத் தோற்றெடுத்து வீக்கிக்ஞைப் போய்தார்கள்.

ஓர் ஊர் அளவு கூட இயம் விபாயல் என்னை முழுவெறுமாக அடித்தாக் கொண்டே இருந்தனர். என்மிது கண், முக்கு, வாய் போன்ற பல வடிவங்களைச் செதுக்கினார்கள். அவ்வாறு அவர்கள்

அடுத்த அத்தனை அடிகளையும் சீர்த் துட முனுமுனுப்பீர் தாங்கக்
கொண்டீம். என்னை ஓர் வீக்கியாகச் செதக் வடிவம் அமைந்த
பீரகு மங்கள் வடிவமுதற்கு பீர்த்விடல் செய்தார்கள். நீ அவர்கள் அடுத்த
ஓரீ அடிக்கு பல துணடுகளாக சீர்த் விடாய் அவர்கள் அடுத்த
அந்த ஓர் அடியைத் துட நீ தாங்கக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை
எனவே உன்னை எடுத்து நடப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் கல்லாகப் பதீத்
தார்கள். இது யாருடைய துறா? ” என்று வீக்கியம் கேட்டது.

இறைவன் நம்மை சோதனைகளின் மூலமாகப்
பரிசீலித்தும் பார்க்கிறார். நாம் மனம் தளர்ந்து விடாமல் தோற்றவருக்கிறோம்.
வரும் சோதனைகளைச் சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டு இறைவனிடம் முழு
நம்பிக்கை வைத்து, அவரின் பூனை சரணாகத் அடைந்தால் அவருது
அன்புக்கும், அருளுக்கும் தகுதி பெற்றவர்களாகிறோம்.

சோதனை வந்ததான் செய்யும்.
சோதனை வருகிறதே என்று கவலைப்படக் கூடாது. தீவிர அருள்
தாயன் இருப்பவனுக்கு ஆதலின் அருள் துறாமல் கிடும்.
அவன் முயற்சியும் வீணாகாது.

வாசிப்பதால் மனிதன் தூணமடைகிறான்

ஆயினும் எமக்கு வாசிப்பதற்குரிய சந்தர்ப்பங்கள்
குறைவு. கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலும் பெரிய
பெரிய புத்தகங்களைப் படிப்பதற்குரிய மனப்பக்கு
வமும் பொறுமையும் வாய்ப்பதில்லை. இச்சந்தர்ப்
பத்தில் அவ்வப்போது படித்த, எல்லோருக்கும் பயன்
படக்கூடியன என்று கருதும் விடயங்கள் சில
இங்கு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு சிறு
ஆரம்ப முயற்சிதான்.

நீங்கள் படிப்பதைவருள்ளும் பிறநின்றும் பான்
பரும் எங்கெடுத்தாங்களை அறிவோம் பங்குத்தற்குச் செய்தாரங்கள்.
காவலியக்கல் அறிவோம் பங்கு நன்னூலையாகவும் உருவெழுவாம்
அமைத்தும் முயற்சிதான் ! முயற்சி பங்கிளம் !!

தொடர்புகளுக்கு: Vinatharajah, 6 P, Champs de la ville, 45500 Sien, France.